

Sygn. akt X K 1209/17

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 marca 2018 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku w X Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Dorota Zabłudowska

Protokolant: Agata Chyczewska

przy udziale Prokurator Prokuratury Rejonowej G.-Ś. w G. E. Z.

po rozpoznaniu w dniu 20.03.2018 r. na rozprawie sprawy

J. P. (P.), syna T. i M. z domu P., urodzonego (...) w G.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Gdańsku z dnia 7 kwietnia 1994 roku, sygn. akt IV K 81/94 za czyn z art. 208 k.k., za który wymierzono mu karę 1 roku pozbawienia wolności; postanowieniem z dnia 07.11.1995 roku skazanego warunkowo przedterminowo zwolniono z okresem próby do 07.11.1996 roku; warunkowe przedterminowe zwolnienie nie zostało odwołane;
2. Sądu Rejonowego w Gdańsku z dnia 23 października 2000 roku, sygn. akt IV K 334/00 za popełniony w dniu 4 października 1999 roku czyn z art. 279 § 1 k.k., za który wymierzono mu karę 2 lat pozbawienia wolności; postanowieniem z dnia 08 maja 2003 roku skazanego warunkowo przedterminowo zwolniono z okresem próby do 06 maja 2006 roku; warunkowe przedterminowe zwolnienie nie zostało odwołane;
3. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 29 maja 2008 roku, sygn. akt VIII K 87/07, za popełniony: (i) w dniu 13 października 2006 roku czyn z art. 157 § 1 k.k. i inne, za który wymierzono mu karę 2 lat pozbawienia wolności; (ii) w dniu 13 października 2006 roku czyn z art. 190 § 1 k.k., za który wymierzono mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności; na mocy art. 85 k.k. wymierzono mu karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 lat. Postanowieniem z dnia 02 kwietnia 2009 roku zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności,
4. Sądu Rejonowego w Kościerzynie z dnia 27 listopada 2008 roku, sygn. akt IV K 514/08, za popełniony w dniu 13 lipca 2008 roku czyn z art. 178a § 1 k.k., za który wymierzono mu karę 100 stawek dziennych po 25 złotych każda; w dniu 30 czerwca 2015 roku wykonano karę grzywny,
5. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 21 stycznia 2010 roku, sygn. akt II K 276/09, za popełniony w dniu 17 lutego 1994 roku czyn z art. 157 § 1 k.k., za który wymierzono mu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności,
6. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 14 maja 2010 roku, sygn. akt II K 353/10, za popełniony w dniu 11 lipca 2007 roku czyn z art. 270 § 1 k.k., za który wymierzono mu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności,
7. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 17 lutego 2012 roku, sygn. akt II K 290/09, za popełniony w dniu 30 sierpnia 2008 roku czyn z art. 280 § 1 k.k., za który wymierzono mu karę 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia

wolności; kara ta została odbyta w okresie od 22 kwietnia 2013 roku do 18 marca 2016 roku, a na poczet tej kary zaliczono skazanemu okres pozbawienia wolności w sprawie od 13 sierpnia 2010 roku do 14 marca 2012 roku.

8. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 24 kwietnia 2015 roku, sygn. akt X K 990/14, za popełniony w dniu 23 maja 2009 roku czyn z art. 157 § 1 k.k. i inne, za który wymierzono mu karę 3 lat pozbawienia wolności; skazanemu wprowadzono tą karę do wykonania w dniu 18 marca 2016 roku, a okres jej zakończenia przypada na 18 marca 2019 roku

oraz wobec którego Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku w sprawie o sygn. akt II K 826/10 wydał wyrok łączny, w którym połączył kary jednostkowe wymierzone w sprawach VIII K 87/07, II K 276/09 i II K 353/10 i w to miejsce wymierzył mu karę łączną 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności; kara łączna pozbawienia wolności odbyta została w okresie od 14 marca 2012 roku do 22 kwietnia 2013 roku, na poczet tej kary zaliczono skazanemu okresy pozbawienia wolności w dniach 28 lutego 1994 roku, od 23 maja 2009 roku do 13 sierpnia 2010 roku i od 14 marca 2012 roku do 22 kwietnia 2013 roku,

jak również Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku w sprawie o sygn. akt X K 985/15 wydał wyrok łączny, w którym połączył kary jednostkowe wymierzone w sprawach IV K 334/00 i II K 276/09 i w to miejsce wymierzył mu karę łączną 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności; na poczet tej kary zaliczono skazanemu okresy pozbawienia wolności w dniach 28 lutego 1994 roku, od 23 maja 2009 roku do 9 czerwca 2009 roku, oraz karę wymierzoną w sprawie o sygn. akt IV K 334/00, ustalając, że kara łączna została odbyta w całości

orzekając na podstawie art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy – Kodeks karny i niektórych innych ustaw (Dz.U. z dnia 20 marca 2015 roku, poz. 396) i art. 4 § 1 k.k. oraz przepisy ustawy – Kodeks karny w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2011 roku

***

I. na mocy art. 568a § 1 pkt 2 k.p.k., art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. łączy jednostkowe kary pozbawienia wolności prawomocnie orzeczone wyrokami:

a) Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 29 maja 2008 roku, sygn. akt VIII K 87/07 oraz

b) Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 14 maja 2010 roku w sprawie o sygn. akt II K 353/10,

i w ich miejsce wymierza skazanemu **J. P.** karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 577 k.p.k. zalicza skazanemu na poczet orzeczonej w punkcie I wyroku łącznej kary pozbawienia wolności okresy rzeczywistego pozbawienia wolności zaliczone skazanemu w sprawach podlegających łączeniu oraz okresy odbytych kar w sprawach podlegających łączeniu, w szczególności okres od 17 czerwca 2010 roku do 17 września 2010 roku, uznając, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie równa się jednemu dniowi pozbawienia wolności,

III. na mocy art. 568a § 1 pkt 2 k.p.k., art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. łączy jednostkowe kary pozbawienia wolności prawomocnie orzeczone wyrokami:

c) Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 17 lutego 2012 roku, sygn. akt II K 290/09 oraz

d) Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 24 kwietnia 2015 roku w sprawie o sygn. akt X K 990/14,

i w ich miejsce wymierza skazanemu **J. P.** karę łączną 6 (sześciu) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

IV. na podstawie art. 577 k.p.k. zalicza skazanemu na poczet orzeczonej w punkcie III wyroku łącznej kary pozbawienia wolności okresy rzeczywistego pozbawienia wolności zaliczone skazanemu w sprawach podlegających łączeniu oraz okresy odbytych kar w sprawach podlegających łączeniu, w szczególności: od 13 sierpnia 2010 r. do 14 marca 2012 r.,

od 22 kwietnia 2013 r. do 18 marca 2016 r., uznając, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie równa się jednemu dniowi pozbawienia wolności,

V. na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w pozostałym zakresie,

VI. na mocy art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. 1983, poz. 49/223 ze zm.) zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych w sprawie, a wydatkami tego postępowania obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt X K 1209/17

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny w sprawie:

Skazany J. P. był karany następującymi prawomocnymi wyrokami:

a) Sądu Rejonowego w Gdańsku z dnia 7 kwietnia 1994 roku, sygn. akt IV K 81/94 za czyn z art. 208 dk.k., za który wymierzono mu karę 1 roku pozbawienia wolności; postanowieniem z dnia 07.11.1995 roku skazanego warunkowo przedterminowo zwolniono z okresem próby do 07.11.1996 roku; warunkowe przedterminowe zwolnienie nie zostało odwołane;

b) Sądu Rejonowego w Gdańsku z dnia 23 października 2000 roku, sygn. akt IV K 334/00 za popełniony w dniu 4 października 1999 roku czyn z art. 279 § 1 k.k., za który wymierzono mu karę 2 lat pozbawienia wolności; postanowieniem z dnia 08 maja 2003 roku skazanego warunkowo przedterminowo zwolniono z okresem próby do 06 maja 2006 roku; warunkowe przedterminowe zwolnienie nie zostało odwołane;

c) Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 29 maja 2008 roku, sygn. akt VIII K 87/07, za popełniony: (i) w dniu 13 października 2006 roku czyn z art. 157 § 1 k.k. i inne, za który wymierzono mu karę 2 lat pozbawienia wolności; (ii) w dniu 13 października 2006 roku czyn z art. 190 § 1 k.k., za który wymierzono mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności; na mocy art. 85 k.k. wymierzono mu karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 lat. Postanowieniem z dnia 02 kwietnia 2009 roku zarządzono wykonanie warunkowo zawieszonej kary pozbawienia wolności,

d) Sądu Rejonowego w Kościerzynie z dnia 27 listopada 2008 roku, sygn. akt IV K 514/08, za popełniony w dniu 13 lipca 2008 roku czyn z art. 178a § 1 k.k., za który wymierzono mu karę 100 stawek dziennych po 25 złotych każda; w dniu 30 czerwca 2015 roku wykonano karę grzywny,

e) Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 21 stycznia 2010 roku, sygn. akt II K 276/09, za popełniony w dniu 17 lutego 1994 roku czyn z art. 157 § 1 k.k., za który wymierzono mu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności,

f) Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 14 maja 2010 roku, sygn. akt II K 353/10, za popełniony w dniu 11 lipca 2007 roku czyn z art. 270 § 1 k.k., za który wymierzono mu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności,

g) Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 17 lutego 2012 roku, sygn. akt II K 290/09, za popełniony w dniu 30 sierpnia 2008 roku czyn z art. 280 § 1 k.k., za który wymierzono mu karę 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności; kara ta została odbyta w okresie od 22 kwietnia 2013 roku do 18 marca 2016 roku, a na poczet tej kary zaliczono skazanemu okres pozbawienia wolności w sprawie od 13 sierpnia 2010 roku do 14 marca 2012 roku.

h) Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 24 kwietnia 2015 roku, sygn. akt X K 990/14, za popełniony w dniu 23 maja 2009 roku czyn z art. 157 § 1 k.k. i inne, za który wymierzono mu karę 3 lat pozbawienia wolności; skazanemu wprowadzono tą karę do wykonania w dniu 18 marca 2016 roku, a okres jej zakończenia przypada na 18 marca 2019 roku,

Ponadto, wobec skazanego zapadł wyrok łączny Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku w sprawie o sygn. akt II K 826/10. Wyrokiem tym Sąd połączył kary jednostkowe wymierzone w sprawach VIII K 87/07, II K 276/09 i II K 353/10 i w to miejsce wymierzył mu karę łączną 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności; kara łączna pozbawienia wolności odbyta została w okresie od 14 marca 2012 roku do 22 kwietnia 2013 roku, na poczet tej kary zaliczył skazanemu okresy pozbawienia wolności w dniach 28 lutego 1994 roku, od 23 maja 2009 roku do 13 sierpnia 2010 roku i od 14 marca 2012 roku do 22 kwietnia 2013 roku,

jak również Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku w sprawie o sygn. akt X K 985/15 wydał wyrok łączny, w którym połączył kary jednostkowe wymierzone w sprawach IV K 334/00 i II K 276/09 i w to miejsce wymierzył mu karę łączną 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności; na poczet tej kary zaliczono skazanemu okresy pozbawienia wolności w dniach 28 lutego 1994 roku, od 23 maja 2009 roku do 9 czerwca 2009 roku, oraz karę wymierzoną w sprawie o sygn. akt IV K 334/00, ustalając, że kara łączna została odbyta w całości.

/ Dowody: dane dotyczące osadzenia k. 14-51, 250 – 255, odpisy wyroków k. 57- 57v., 55, 56-57, 58 - 59, 60, 61, , 62 – 63, 71 – 72, 74, 145-146 v., 211, 258-261, 304; odpis postanowienia k. 97 – 98, dane o karalności k. 329-330; dane z akt głównych i wykonawczych: II K 390/09

Skazany jest rozwodnikiem, nie ma dzieci. W warunkach izolacji postawa i zachowanie skazanego było oceniane jako pozytywne, był kilka razy nagradzany regulaminowo za sumienne wykonywanie pracy, duże zaangażowanie oraz kulturalny stosunek do przełożonych. Nie był karany dyscyplinarnie. Nie uczestniczył w systemie przepustkowym. Skazany nie deklaruje przynależności do nieformalnych struktur przestępczych. Karę odbywa w systemie programowego oddziaływania. Brał udział w licznych kursach, programie readaptacji społecznej, jak również ukończył terapię leczenia uzależnienia od alkoholu, którą na swoją prośbę jeszcze kontynuował. Utrzymuje kontakt z rodziną, głównie z matką.. Wobec popełnionego przestępstwa oraz wcześniejszego stylu funkcjonowania jest krytyczny.

/ Dowody: opinia o skazanym k. 66 – 66 v., 242 – 242 v.

Sąd zważył, co następuje:

Na wstępie wskazanym wymaga, że od dnia 1 lipca 2015 r. ustawodawca gruntownie przebudował model orzekania w przedmiocie wyroku łącznego i kar łącznych, uchwalając również przepisy intertemporalne, które wskazują jakie przepisy stosować po dacie 1 lipca 2015 r. w związku z wejściem w życie w dniu 1 lipca 2015 roku przepisów ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy – Kodeks Karny oraz niektórych innych. Przepis art. 19 ust 1 wyżej wymienionej ustawy stanowi, że przepisów rozdziału IX kodeksu karnego, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

W niniejszej sprawie nie mają zastosowania przepisy w brzmieniu nadanym w/w ustawą, bowiem nie zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. W dacie wydania wyroku łącznego wszystkie kary, za wyjątkiem orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku zostały wykonane.

Zgodnie z art. 85 k.k. w brzmieniu sprzed daty 1 lipca 2015 roku, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregokolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa.

Mając na uwadze przesłanki warunkujące możliwość wydania wyroku łącznego na podstawie przepisów w brzmieniu obowiązującym przed 01 lipca 2015 roku zachodzą zatem w stosunku do następujących dwóch grup wyroków:

1) Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 29 maja 2008 roku w sprawie sygn. akt **VIII K 87/07**

2) Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 14 maja 2010 roku w sprawie o sygn. akt **II K 353/10** oraz co do kar pozbawienia wolności prawomocnie orzeczonych wyrokami:

1) Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 17 lutego 2012 roku, sygn. akt **II K 290/09**

2) Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 24 kwietnia 2015 roku w sprawie o sygn. akt **X K 990/14**.

We wszystkich tych przypadkach J. P. wymierzono kary pozbawienia wolności, a zatem kary, które można ze sobą połączyć.

Rozważając kwestię wysokości kary łącznej, jaka mogłaby zostać orzeczona względem J. P. w miejsce skazań objętych wyrokami wydanymi w sprawach VIII K 87/07 i II K 353/10 Sąd miał na względzie treść art. 86 kk, wyznaczającego jej granice. Z przepisu tego wynika, że Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak w odniesieniu do kary pozbawienia wolności – 15 lat. Co do zasady zatem, kara łączna pozbawienia wolności w tym wypadku powinna mieścić się w granicach od 2 lat (najwyższa z orzeczonych kar) do 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności (ich suma).

Wymierzając karę łączną Sąd nie rozważa ponownie kwestii społecznej szkodliwości czynów, za które zostały orzeczone kary jednostkowe, ani też stopnia zawinienia przy popełnieniu wyżej wymienionych czynów. W doktrynie prawa karnego podkreślano dotąd, że przy wymiarze kary łącznej decydujące znaczenie ma wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej (M. Szewczyk, Kara łączna w polskim prawie karnym, Kraków 1981, s. 78). Zastosowanie właściwej zasady łączenia kar (absorpcji, kumulacji, asperacji) w głównej mierze zależy od związku podmiotowego i przedmiotowego pomiędzy zbiegającymi się czynami.

W aspekcie przedmiotowym związek realnie zbiegających się przestępstw wyrażają kryteria przedmiotowe poszczególnych przestępstw, tj. bliskość czasowa ich popełnienia (największa, gdy przestępstwa popełniane są równocześnie lub bezpośrednio po sobie), tożsamość osób pokrzywdzonych (największa ścisłość związku zachodzi, gdy kilkoma przestępstwami pokrzywdzono tę samą osobę), rodzaj naruszonego dobra prawnego (im bardziej zbliżone dobra prawne, tym większa przedmiotowa bliskość przestępstw), sposób działania sprawcy. W aspekcie podmiotowym chodzi o motywy bądź pobudki kierujące sprawcą, rodzaj i formę jego zawinienia. Im ściślejszy związek podmiotowy i przedmiotowy pomiędzy zbiegającymi się czynami, tym bardziej zasadne jest zastosowanie zasady absorpcji. (tak Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 18 marca 1981 r. VI KZP 5/81, OSNPG 1981, z. 5, poz. 43 oraz uchwałę w składzie 7 sędziów z dnia 25 lutego 2005 roku, I KZP 36/04, OSNKW 2005, Nr 2, poz. 13).

Uwzględniając powyższe, Sąd doszedł do przekonania, że wymiar kary łącznej wymierzonej w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami: Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 29 maja 2008 roku w sprawie sygn. akt VIII K 87/07 oraz Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 14 maja 2010 roku w sprawie o sygn. akt II K 353/10 winien zostać ukształtowany na zasadzie pełnej absorpcji, jako że kary te wymierzone zostały za przestępstwa popełnione w zbliżonym czasie (tj. w dniach 13 października 2006 roku i 11 lipca 2007), nie zaś za czyny podobne. Wobec powyższego Sąd połączył kary orzeczone wymienionymi wyrokami i wymierzył w ich miejsce karę 2 lat pozbawienia wolności.

Sąd zważył, że zgodnie z brzmieniem art. 89 § 1 k.k. sprzed dnia 01 lipca 2015 roku możliwe było zawieszenie wykonania kary łącznej nie przekraczającej 2 lat pozbawienia wolności w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem i bez warunkowego jej zawieszenia, to jednak instytucja ta nie znajduje zastosowania w niniejszej sprawie, bowiem postanowieniem z dnia 02 kwietnia 2009 roku zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 29 maja 2008 roku w sprawie sygn. akt VIII K 87/07, zatem należało traktować ją jako karę bezwzględną.

Sąd wymierzając karę łączną miał na uwadze pomyślnie przebiegający proces resocjalizacji względem skazanego. J. P. ukończył terapię leczenia uzależnień, bierze też czynny udział w różnych kursach. Zachowanie skazanego, który obecne

odbywa karę pozbawienia wolności w Zakładzie Karnym w S. oceniane jest przez służby więzienne jako pozytywne. Skazany przestrzega regulaminu więziennego, był nagradzany, nie sprawia problemów wychowawczych. Rokuje to na to, że po opuszczeniu zakładu karnego będzie przestrzegał porządku prawnego i zinternalizuje pożądane normy społeczne i prawne.

Sąd powyższe okoliczności uwzględnił również przy wymierzaniu kary łącznej w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 17 lutego 2012 roku, sygn. akt II K 290/09 oraz Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 24 kwietnia 2015 roku w sprawie o sygn. akt X K 990/14 za przestępstwa pozostające w zbiegu realnym.

W tym przypadku kara łączna pozbawienia wolności powinna mieścić się w granicach od 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności do 7 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. W ocenie Sądu właściwe było wymierzenie kary łącznej na zasadzie asperacji i wymierzył w ich miejsce karę 6 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności. Czyny przypisane skazanemu były wymierzone przeciwko różnym dobrom prawnym, dlatego też brak jest podstaw do zastosowania zasady pełnej absorpcji.

Natomiast ukształtowania kary łącznej (w przypadkach obu grup wyroków) na zasadzie pełnej kumulacji byłoby zdecydowanie niesprawiedliwe i wywołałoby u skazanego przekonanie, że jego starania były bezcelowe. Tym samym, orzeczona kara nie odniosłaby wobec skazanego celu wychowawczego, a wręcz przyniosłaby efekt odwrotny. J. P. radykalnie zmienił swoje podejście do życia, stara się korzystać z każdej szansy na resocjalizację, jego zachowanie podczas wykonywania kary jest regulaminowe.

Sąd uznał za w pełni wiarygodny materiał dowodowy zgromadzony w sprawie w postaci danych o karalności, odpisów orzeczeń, danych z akt poprzednich spraw, opinii o skazanym. Dowody te są kompletne, zebrane zgodnie z wymogami procedury, nie były kwestionowane przez strony, a zatem brak jest podstaw do ich podważania.

W punktach II i V wyroku na podstawie art. 577 k.p.k. Sąd zaliczył skazanemu na poczet orzeczonych łącznych kar pozbawienia wolności okresy rzeczywistego pozbawienia wolności, zaliczone skazanemu w sprawach podlegających łączeniu oraz okresy odbytych kar w sprawach podlegających łączeniu, tj.

- na poczet kary orzeczonej w punkcie I wyroku okres od 17 czerwca 2010 roku do 17 września 2010 roku,

- na poczet kary orzeczonej w punkcie III wyroku okres od 13 sierpnia 2010 r. do 14 marca 2012 r., od 22 kwietnia 2013 r. do 18 marca 2016 r.,

uznając, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie równa się jednemu dniowi pozbawienia wolności.

Co do części nie podlegającej łączeniu Sąd na podstawie art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie.

Na mocy art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. 1983, poz. 49/223 ze zm.) Sąd zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów sądowych w sprawie, obciążając nimi Skarb Państwa, z uwagi na trudną sytuację majątkową. Nadto, skazany odbywa obecnie karę pozbawienia wolności, wobec czego nie ma możliwości zarobkowania.

Zarządzenia:

- 1) odnotować w rep. K i kontrolce uzasadnień;
- 2) odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć zgodnie z wnioskiem – Prokuraturze Rejonowej G. – Ś. w G.;
- 3) przedłożyć z wpływem lub za 14 dni.

G., dnia 17.04.2018 roku